

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát, predseda senátu JUDr. Erik Uhlár a členovia senátu Mgr. Marián Degma a JUDr. Peter Kubina, na ústnom pojednávaní dňa 19. decembra 2017 v Bratislave, v disciplinárnej veci vedenej proti sudcovi Okresného súdu X, **JUDr. A. U.**, pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení platnom a účinnom do 30.6.2017), takto

r o z h o d o l :

I. Disciplinárny senát podľa § 124 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov

z a s t a v u j e

disciplinárne konanie proti JUDr. A. U., nar. xxx, sudcovi Okresného súdu X pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení platnom a účinnom do 30.06.2017 vedené na základe návrhu na začatie disciplinárneho konania zo dňa 01.08.2016, podaného na disciplinárnom senáte predsedom Okresného súdu X dňa 04.08.2016 pod č. Spr.3105/2016, a to v časti skutku ktorého sa JUDr. A. U. podľa podaného návrhu na začatie disciplinárneho konania mal dopustiť tak, že:

„ako zákonný sudca v konaní vedenom na Okresnom súde X pod sp. zn 15Ct 22/2003 spôsobil zbytočné prietahy v konaní tým, že v období od mesiaca január 2008 do mesiaca september 2008 bol vo veci bez akýchkoľvek dôvodov, brániacich mu vo veci plynulo konať, absolútne nečinný a takto vo veci postupoval napriek tomu, že nálezom zo dňa 11.04.2006, sp. zn. I. ÚS 4/2006 Ústavný súd SR v predmetnom konaní vyslovil porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov vyplývajúceho z čl. 48 ods.

2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru a prikázal okresnému súdu konať vo veci bez priet'ahov“,

pretože v uvedenej časti bol návrh na začatie disciplinárneho konania vzatý späť.

II. JUDr. A. U., nar. xxx, sudca Okresného súdu X,

j e v i n n ý , ž e

ako zákonný sudca v konaní vedenom na Okresnom súde X pod sp. zn. 15Ct 22/2003 spôsobil zbytočné priet'ahy v konaní tým, že vo veci konal neefektívne tým, že z dôvodu svojej nesprávnej a nesústredenej činnosti dňa 09.12.2011 vydal vo veci zmätočný rozsudok, čo malo za následok potrebu vydania opravného uznesenia sp. zn. 15Ct 22/2003-714, ktoré však vyhotovil až dňa 28.08.2012, v dôsledku čoho bol spisový materiál spolu s odvolaním žalobcu predložený odvolaciemu súdu až dňa 12.02.2013, a takto vo veci postupoval napriek tomu, že nálezom zo dňa 11.04.2006, sp. zn. I. ÚS 4/2006 Ústavný súd SR v predmetnom konaní vyslovil porušenie práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov vyplývajúceho z čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru a prikázal okresnému súdu konať vo veci bez priet'ahov,

t e d a

ako sudca zavineným konaním, ktoré malo za následok priet'ahy v súdnom konaní, porušil povinnosť uloženú mu v § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov,

č í m s a d o p u s t i l

závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom do 30.06.2017.

Za to mu disciplinárny senát u k l a d á :

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v spojení s § 44 Trestného zákona disciplinárny senát **upúšťa** od uloženia súhrnného disciplinárneho opatrenia, pretože disciplinárne opatrenie uložené JUDr. A. U. rozhodnutím disciplinárneho senátu sp. zn. 5 Ds 1/2016 zo dňa 26.06.2017, právoplatným dňa 19.08.2017, pokladá disciplinárny senát za dostatočné.

O d ô v o d n e n i e

Dňa 4.8.2016 podal predseda OS X (ďalej tiež iba „navrhovateľ“) na disciplinárnom senáte návrh na začatie disciplinárneho konania proti vyššie menovanému sudcovi OS X pre skutky uvedené v bodoch I. a II. vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, navrhol sudcu uznať vinným zo spáchania závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona o sudcoch a prísediacich (pozn. v znení platnom a účinnom do 30.6.2017) a uložiť mu disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona o sudcoch a prísediacich, a to zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov.

Čo sa týka skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozhodnutia v bode I., navrhovateľ na ústnom pojednávaní dňa 31.7.2017 vzal v tejto časti podaný návrh na začatie disciplinárneho konania späť (s poukazom na to, že v danom prípade bola premlčacia doba 4 roky). Disciplinárne stíhaný sudca vyjadril výslovný súhlas so späťvzatím návrhu v uvedenej časti (viď § 124 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z.). Na základe uvedených skutočností preto disciplinárny senát v príslušnej časti podľa § 124 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. disciplinárne konanie zastavil.

Čo sa týka skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozhodnutia v bode II., navrhovateľ v návrhu na začatie disciplinárneho konania poukazoval na to, že vo veci vedenej na OS X pod sp. zn. 15Ct 22/2003, pridelenej na konanie a rozhodnutie disciplinárne stíhanému sudcovi, Ústavný súd SR nálezom sp. zn. I. ÚS 4/2006 zo dňa 11.4.2006 vyslovil porušenie práva sťažovateľa (žalobcu v uvedenej veci) na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa Čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru

a prikázal okresnému súdu konať vo veci bez priet'ahov, avšak disciplinárne stíhaný sudca podľa navrhovateľa opäť konal vo veci neefektívne, nesprávne a nesústredene, v dôsledku čoho došlo opäť k zbytočným priet'ahom v konaní, ktoré Ústavný súd SR opäť konštatoval v náleze sp. zn. II. ÚS 71/2016 zo dňa 19.5.2016; poukazoval na dĺžku konania, nezistenie skutočností, ktoré by sudcovi bránili vo veci konať bez priet'ahov, pričom k ním podľa názoru navrhovateľa došlo zavineným nekonaním a neefektívnym konaním disciplinárne stíhaného sudcu; podrobne rozoberal naplnenie obligatórnych pojmových znakov skutkovej podstaty stíhaného závažného disciplinárneho previnenia disciplinárne stíhaným sudcom. V danej časti neboli zistené dôvody na zastavenie konania podľa § 124 zákona č. 385/2000 Z.z., návrh bol v uvedenej časti podaný včas (viď k tomu i ustanovenie § 151za ods. 7 zákona č. 385/2000 Z.z.).

K podanému návrhu sa JUDr. U vyjadril až v rámci jeho výsluchu na ústnom pojednávaní, kde poukazoval na to, že mal osem a štvrt' roka špecializovanú agendu BSM a ochrany osobnosti, a to od 1.1.1998, v rámci čoho prevzal množstvo starých vecí z bývalého OS X a celý nový nápad ochrany osobnosti a vyporiadania BSM, pričom konkrétne vo veci, ktorej sa týka podaný návrh, vec bola predložená 28.5.2003, žalobca v nej o mesiac upravil označenie účastníka, 21.7.2004 doslova prekopal žalobu a jej dôvody, navrhol pripustiť vstup ďalšieho účastníka, vzal žalobu čiastočne späť, zaplatil súdny poplatok, zmenil návrh, upravil označenie účastníka konania a po tom, čo toto urobil po takej dobe, bol vydaný vo vzťahu k tejto veci prvý nález Ústavného súdu SR; podľa neho v dotknutej veci sa od roku 2009 konalo riadne, prvý rozsudok bol vydaný 29.5.2009 – krajský súd ho v časti zrušil, v časti potvrdil; na potrebu vydania opravného uznesenia vo vzťahu k rozsudku uvedenému v návrhu na začatie disciplinárneho konania prišiel sám; poukazoval na vydanie doplnčacieho rozsudku, na rozhodnutie odvolacieho súdu o opravnom uznesení; uvádzal, že rozhodoval takéto spory, mal aj nejakú publikačnú činnosť a prednášal na právnickej fakulte UK v Bratislave; pokiaľ nekonal v dotknutej veci, tak len preto, že mal množstvo konaní v iných obdobných veciach. Písomným podaním doručeným disciplinárnemu senátu 2.1.2017 poukazoval na úkony a rozhodnutia v iných ním prejednávaných veciach týkajúcich sa sporov o ochranu osobnosti.

Disciplinárny senát na ústných pojednaniach (ako je podrobne popísané v príslušných zápisniciach) vykonal taktiež dokazovanie čítaním listinných dôkazov obsiahnutých v spise, taktiež čítaním podstatného obsahu v kópii pripojeného spisu OS X sp. zn. 15Ct 22/2003 (konkrétne č.l. 306 až 334 a č.l. 595 až 729 uvedeného spisu), čítaním rozhodnutí v iných voči stíhanému sudcovi vedených disciplinárnych veciach, podstatného obsahu pripojených spisov disciplinárnych senátov sp. zn. 5Ds 1/2016 a sp. zn. 4Ds 5/2016.

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z., pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, pri posudzovaní.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného zákona, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

Podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 30.6.2017), závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

JUDr. U. ako zákonný sudca prejednával a rozhodoval vec vedenú na Okresnom súde X pod sp. zn. 15Ct/22/2003. Nálezom Ústavného súdu SR č. k. I. ÚS 4/06 – 25 zo dňa 11.4.2006 bolo vyslovené porušenie práva sťažovateľa, žalobcu vo veci vedenej na OS X pod sp. zn. 15Ct/22/2003, zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov a jeho práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Okresnému súdu X bolo uvedeným nálezom prikázané konať vo veci bez zbytočných prieťahov; sťažovateľovi bolo zároveň uvedeným nálezom voči OS X priznané primerané finančné zadosťučinenie a náhrada trov jeho právneho zastúpenia. Uvedený nález bol príslušnému okresnému súdu

doručený 12.5.2006. Nálezom Ústavného súdu SR č. k. II. ÚS 71/2016-33 zo dňa 19.5.2016 bolo vyslovené, že OS X vo veci sp. zn. 15Ct 22/03 v období po právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 4/06-25 z 11.4.2006 porušil základné právo sťažovateľa, žalobcu vo veci vedenej na OS X pod sp. zn. 15Ct/22/2003, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; taktiež bolo sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie a úhrada trov právneho zastúpenia, ktoré v zmysle uvedeného nálezu mu bol povinný zaplatiť OS X.

Čo sa týka postupu disciplinárne stíhaného sudcu v dotknutej veci, osobitne s ohľadom na príkaz konať vo veci bez zbytočných prietáhov uložený nálezom Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 4/06-25 zo dňa 11.4.2006 v kontexte skutku, uvedeného v bode II. výrokovej časti tohto rozhodnutia, kladeného podaným návrhom na začatie disciplinárneho konania JUDr. U. za vinu, treba poukázať na to, že i v zmysle dokazovania vykonaného čítaním listín z pripojeného spisu OS X sp. zn. 15Ct/22/2003 je zrejmé, že vyššie uvedený príkaz nebol v tomto smere dodržaný. Dňa 4.11.2011 bolo v dotknutej veci vykonané pojednávanie, na ktorom po výsluchu svedka žalobca i zástupkyňa žalovaného výslovne uviedli, že nemajú návrhy na doplnenie, či vykonanie dokazovania, pričom pojednávanie napriek uvedeným skutočnostiam bolo odročené na 9.12.2011, kde ale žiadne dokazovanie vykonávané nebolo (ani neboli žiadne dôkazné prostriedky na toto pojednávanie zabezpečené), po otvorení pojednávania bolo priamo vyhlásené uznesenie o vyhlásení dokazovania za skončené a bol vyhlásený rozsudok. Na žiadosť JUDr. U. bola predĺžená lehota na jeho písomné vyhotovenie do 13.2.2012, vyhotovený a daný na opis bol 5.3.2012, zaslaný účastníkom konania 12.3.2012. Dňa 27.3.2012 podal voči uvedenému rozsudku odvolanie žalovaný; na výzvu z 15.5.2012 sa žalobca k odvolaniu vyjadril podaním doručeným súdu 27.6.2012; dňa 28.8.2012 vydal sudca opravné uznesenie č.k. 15Ct/22/2003 – 714 , ktorým opravil výrok rozsudku vyhláseného 9.12.2011 v jeho bode 4. na znenie „4. Žaloba v bode 3. sa zamieta.“ čo odôvodnil tým, že pôvodný výrok rozsudku bol „4. Žaloba sa v bode 1. zamieta.“ pričom žaloba v bode 1. už bola právoplatne skončená, ako aj doplnil uvedeným opravným uznesením časť odôvodnenia rozsudku vyhláseného 9.12.2011 (na jeho str. 29). Proti uvedenému uzneseniu bolo podané odvolanie dňa 17.9.2012 a pre úplnosť treba poukázať i na to, že dňa 7.12.2012 sudca vyhlásil vo veci dopĺňací rozsudok, ktorým rozhodol o uplatňovanej náhrade nemajetkovej ujmy voči žalovanému v 2. rade, pričom

doplňací rozsudok bol písomne vyhotovený 14.1.2013 a zaslaný účastníkom konania 15.1.2013 a až po jeho doručení bola vec dňa 12.2.2013 predložená Krajskému súdu v X na rozhodnutie o odvolaniach podaných proti vyššie uvedenému rozsudku vyhlásenému 9.12.2011 a opravnému uzneseniu vydanému 28.8.2012.

Na základe vyššie uvedených skutočností podľa názoru disciplinárneho senátu je zrejmé, že takýmto konaním JUDr. U. v danom prípade preukázateľne zavinene porušil povinnosť uloženú mu § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., a to vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov, nakoľko zrejme len v dôsledku jeho nesústredenej činnosti, kedy 9.12.2011 vyhlásil rozsudok, ktorý v bode 4. výrokovej časti bolo nevyhnutné následne opraviť, čo nezistil, resp. nevykonal ani pri samotnom písomnom vyhotovovaní daného rozsudku, ale až s odstupom viac ako ôsmich mesiacov po jeho vyhlásení a následne postupoval v konaní tak, že odvolanie podané proti rozsudku vyhlásenému 9.12.2011 a proti dotknutému opravnému uzneseniu bolo možné predložiť príslušnému krajskému súdu až 12.2.2013. Osobitne treba zdôrazniť, že v danej veci bol JUDr. U. povinný dbať na to, aby sa predišlo takýmto nedôslednostiam, a s nimi spojenému nedôvodnému predlžovaniu konania a oddial'ovaniu odstránenia právnej neistoty účastníkov konania, o to viac, že i nálezom Ústavného súdu SR z 11.4.2006 č.k. I. ÚS 4/06-25 bolo prikázané v dotknutej veci konať bez zbytočných prietáhov. Vyššie popísané konanie sudcu bolo pritom i nálezom Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 71/2016-33 z 19.5.2016 vyhodnotené ako neefektívna, nesprávna a nesústredená činnosť (str. 18, 19 uvedeného nálezu) súdu a vyhodnotené ako zbytočné prietahy v konaní – neefektívna činnosť súdu v konaní je totiž v konečnom dôsledku nečinnosťou súdu, čím nie je naplnená požiadavka plynulého konania vo veci v zmysle § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. a v dôsledku uvedeného dochádza k zbytočnému prietahu vo veci. V danom prípade vyššie popísaná neefektívna činnosť, teda nečinnosť, JUDr. U. vo veci 15Ct/22/2003 a s ňou spojené zbytočné prietahy boli z pohľadu disciplinárneho senátu výsledkom výlučne jeho zaviného konania spočívajúceho v nedôslednom, nesústredenom a teda nesvedomitom prístupe k plynulému konaniu v danej veci osobitne vyžadovanému jednak samotnou dĺžkou uvedeného konania v čase spáchania predmetného skutku a navyše i daným príkazom Ústavného súdu konať v dotknutej veci bez zbytočných prietáhov. Už len pre úplnosť treba poznamenať, že k vyššie uvedenému konaniu došlo napriek tomu, že rozsudok bol vyhlásený na pojednávaní, na ktoré už zrejme nebolo ani plánované žiadne ďalšie dokazovanie, uvedené

pojednávane bolo konané po viac než mesiaci od pojednávania konaného 4.11.2011, na ktorom bolo dokazovanie reálne ukončené a samotné pojednávane 9.12.2011 trvalo podľa príslušnej zápisnice 15 minút, teda od 4.11.2011 do 9.12.2011 bol v zásade na strane sudcu dostatočný priestor za takejto situácie na riadnu prípravu rozsudku tak, aby nebol vyhlásený chybný, zmätočný a neúplný.

Z vyššie uvedených dôvodov disciplinárny senát uznal JUDr. A. U. v tejto veci vinným zo závažného disciplinárneho previnenia ako je uvedené v bode II. výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, okolnosti a povahu spáchaného skutku nebolo možné stotožniť sa s obranou disciplinárne stíhaného sudcu spočívajúcou v tom, že „mal X konaní v iných obdobných veciach“, a to osobitne za stavu, kedy podľa ním samým dňa 2.1.2017 podaného písomného vyjadrenia (č.l. 96 až 103 spisu) je zrejmé, že v žiadnom relevantne vysokom počte úkony v tam uvedených veciach, týkajúcich sa konaní o ochranu osobnosti, nekolidovali s obdobím, v ktorom sa dopustil závažného disciplinárneho previnenia prejednávaneho v tomto konaní.

V návrhu na začatie disciplinárneho konania navrhovateľ navrhoval uložiť JUDr. U. disciplinárne opatrenie – zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie troch mesiacov (§ 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z.z. v znení platnom a účinnom do 30.6.2017, t.j. § 117 ods. 3 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2017).

Podľa § 150 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z., pri posudzovaní disciplinárnej zodpovednosti sudcu sa primerane použije prvá časť Trestného zákona a na disciplinárne konanie sa primerane použije Trestný poriadok, ak tento zákon neustanovuje inak alebo ak z povahy veci nevyplýva niečo iné, pri posudzovaní.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 44 Trestného zákona, súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Závažné disciplinárne previnenie, z ktorého bol JUDr. U. v tejto veci uznaný vinným, spáchal pred tým, ako bol v disciplinárnej veci sp. zn. 5Ds 1/2016 uznaný vinným

z tam za vinu mu kladeného závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z.z., a to rozhodnutím disciplinárneho senátu sp. zn. 5Ds 1/2016 zo dňa 26.6.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.8.2017 a ktorým mu bolo uložené súhrnné disciplinárne opatrenie – zníženie funkčného platu o 50 % na obdobie 9 mesiacov, pričom súčasne bol zrušený výrok o disciplinárnom opatrení uloženom mu rozhodnutím disciplinárneho senátu zo dňa 19.9.2016 vo veci sp. zn. 4Ds 2/2016 v spojení s rozhodnutím odvolacieho disciplinárneho senátu sp. zn. 2Dso 8/2016 zo dňa 4.5.2017, právoplatným dňa 4.5.2017.

Disciplinárny senát by teda v tejto veci mal ukladať súhrnné disciplinárne opatrenie, avšak vzhľadom na čas spáchania disciplinárneho previnenia stíhaného v tejto veci, čas podania návrhu na začatie disciplinárneho konania v súvislosti s jeho dopustením sa, čas rozhodnutia o tomto návrhu a osobitne s ohľadom na navrhovateľom predložený prehľad stavu súdneho oddelenia disciplinárne stíhaného sudcu za roky 2007 až 2015 (č.l. 72 spisu) dospel disciplinárny senát k záveru, že disciplinárne opatrenie, ktoré bolo JUDr. U. uložené vyššie uvedeným rozhodnutím disciplinárneho senátu sp. zn. 5Ds 1/2016 zo dňa 26.6.2017, právoplatným dňa 19.8.2017, je dostatočné a preto v tejto veci od uloženia súhrnného disciplinárneho opatrenia disciplinárny senát upustil.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie doručilo odvolateľovi. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie môže podať a/ sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie vedie, b/ predseda príslušného súdu, ktorý podal návrh na začatie disciplinárneho konania alebo ktorému vec postúpil orgán činný v trestnom konaní, c/ aj orgán, ktorý návrh podal.

V Bratislave, dňa 19. decembra 2017

JUDr. Erik Uhlár
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Zuzana Dimmelová